

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 czerwca 1989 r.

w sprawie wcześniejszych emerytur dla pracowników niektórych likwidowanych zakładów pracy.

Na podstawie art. 27 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270, z 1986 r. Nr 1, poz. 1 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownicy przedsiębiorstw państwowych, z którymi przedsiębiorstwo rozwiązało stosunek pracy za wypowiedzeniem lub na mocy porozumienia stron w związku z jego likwidacją na podstawie przepisów art. 1 pkt 2 lit. c) ustawy z dnia 11 maja 1988 r. o nadzwyczaj-

Dziennik Ustaw Nr 40

— 634 —

Poz. 218

nych uprawnieniach i upoważnieniach dla Rady Ministrów (Dz. U. Nr 13, poz. 98) lub art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 24 lutego 1989 r. o niektórych warunkach konsolidacji gospodarki narodowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 10, poz. 57), mogą przejść wcześniej na emeryturę, jeżeli:

tego wieku w sposób określony ustawą, z uwzględnieniem ust. 2.

2. Emeryturę obniża się o 3,5% podstawy jej wymiaru za każdy rok brakujący do osiągnięcia wieku emerytalnego. Kwota obniżonej emerytury nie może być niższa od kwoty najniższej emerytury.

3. Z chwilą osiągnięcia wieku emerytalnego emerytura przysługuje w wysokości określonej ustawą.

§ 3. Przepisy § 1 stosuje się również do pracowników:

1) zrzeszeń przedsiębiorstw państwowych rozwiązywanych na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 24 lutego 1989 r. o niektórych warunkach konsolidacji gospodarki narodowej oraz o zmianie niektórych ustaw oraz

2) likwidowanych jednostek organizacyjnych podległych Ministrom Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1989 r. w sprawie wcześniejszego przechodzenia na emeryturę pracowników likwidowanych zakładów pracy (Dz. U. Nr 11, poz. 58).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

1) osiągnęli do dnia rozwiązania stosunku pracy okres zatrudnienia wynoszący łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn albo

2) osiągnęli do dnia rozwiązania stosunku pracy okres zatrudnienia wynoszący łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn oraz jeżeli w roku kalendarzowym, w którym rozwiązano stosunek pracy, do osiągnięcia wieku emerytalnego, określonego w art. 26 ust. 1 pkt 1 lub na podstawie art. 55 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, zwanej dalej „ustawą”, brakuje nie więcej niż 5 lat i wiek ten osiągną w ciągu kolejnych 5 lat kalendarzowych.

2. Emerytura, o której mowa w ust. 1 pkt 2, przysługuje od dnia ukończenia wieku o 5 lat niższego od wieku emerytalnego, nie wcześniej jednak niż od dnia rozwiązania umowy o pracę.

§ 2. 1. W okresie do osiągnięcia wieku emerytalnego wysokość emerytury, o której mowa w § 1 ust. 1 pkt 2, ustala się na każdy rok brakujący do osiągnięcia

Prezes Rady Ministrów: M. F. Rakowski